

לא בחיל ולא בכח-- פי אם- ברוחי אמר יהוה צבאות... (זכריה ד' 6)
ולהביא צדק עולמים... (דניאל ט' 24)

רמי ניר היפוכים וחפיפות...

יעד היסטורי זה "להביא צדק עולמים" מתועד {דניאל ט' 1} = בשנת אחת לדריוש בן-אחשורוש--מזרע מדי... { בוודאות ברורה כי תתגשם הנבואה (ישעיה נ"ו 7) = פי ביתי בית-תפלה יקרא לכל-העמים... ואכן בדביר (מלכים א' ח' 9) = אין בארון רק שני לחות האבנים... ויש תקווה ליום בו יהיה עולמנו מתוקן כמוגדר (זכריה ג' 10) = ביום ההוא נאם יהוה צבאות תקראו איש לרעהו--אל-תחת גפן ואל-תחת תאנה... אך תמונת האמת ההיסטורית ההפוכה, מוכיחה כי לא תוקן העולם והיא מוסברת באמצעות היפוכים בנבואות חגי וזכריה וכן בדברי חזון דניאל איש-חמדות אשר { אותו נבוכדנצר (דניאל ב' 48) = השלטה על כל-מדינת בבל...} הבין וחישב בשנת אחת לדריוש את חשבון השנים (דניאל ט' 2) = אני דניאל ביתי בספרים מספר השנים אשר היה דבר-יהוה אל-ירמיה הנביא למלאות לחרבות ירושלים שבעים שנה... ואמנם, כאשר הגיע דניאל לבבל (דניאל א' 1) = (ירמיה כח' 1) = בשנה הרבעית ליהויקים... היה דבר-יהוה אל-ירמיה הנביא (ירמיה כח' 11) = והיתה כל-הארץ הזאת לחרבה לשמה ועבדו הגוים האלה את-מלך בבל--שבעים שנה... = (ירמיה כט' 10) = פי-כה אמר יהוה פי לפי מלאת לבבל שבעים שנה אפקד אתכם והקמתי עליכם את-דברי הטוב להשיב אתכם אל-המקום הזה... לפי-כך, כעבור 69 שנה לחורבן המקדש, בשנת אחת לדריוש, תיעד דניאל את דבריו של המלאך האיש גבריאל אשר בא להשפילו בינה (דניאל ט' 24) = שבעים שבעים נחתך על-עמד ועל-עיר קדשך לכלא הפשע ולהתם חטאת ולכפר עון ולהביא צדק עולמים ולחתם חזון ונביא ולמשח קדש קדשים... והוסיף לבאר ולהבהיר את התנאים המתהפכים = (דניאל ט' 26) = ואחרי השבעים ששים ושנים יפרת משיח ואין לו והעיר והקדש ישחית עם נגיד הבא וקצו בשטף ועד קץ מלחמה נחרצת שממות...

ואכן, בירושלים בשנת שתים לדריוש, "לפי מלאת לבבל 70 שנה" לא נמשח כמשיח מי שהיה המועמד להיות מלך משוח זרבל בן שאלתיאל בן אסיר בן יכניה וזאת, למרות היכולת והזכות שעמדה לכהן הגדול באותם הימים (זכריה ג' 1) = הושע הכהן הגדול... למשוח מלך משיח. ואמנם, ולמרות ומתועד דבר-יהוה = (זכריה א' 1) = בשנת שתים לדריוש היה דבר-יהוה אל-זכריה בן-ברכיה... ולמרות שחשבון מלאך-יהוה {אבישי} חופף אמת ויציב: זה שבעים שנה = (זכריה א' 12) = ויען מלאך-יהוה ויאמר יהוה צבאות עד-מתי אתה לא-תרחם את-ירושלים ואת ערי יהודה--אשר זעמתה זה שבעים שנה... ולמרות התיעוד (זכריה א' 13) = ויען יהוה את-המלאך הדבר בי--דברים טובים דברים נחמים... למרות כל זאת, לא תוקן עולמנו - כי לא התקיימה החפיפה בין הנבואה (זכריה ד' 6) = לא בחיל ולא בכח--פי אם- ברוחי אמר יהוה צבאות... לבין דברי החזון (דניאל ט' 24) = ולהביא צדק עולמים... ואכן גם לא יתוקן עולמנו, כפי שמתעד דניאל בחזונו (דניאל ח' 14) = עד ערב בקר אלפים ושלש מאות ונצדק קדש...

ומוכיחה האמת ההיסטורית כי למרות שהצליח דוד בן-גוריון כמנהיג היסטורי לייסד את מדינת ישראל, אין ליהודים חלקת ארץ מובטחת בזכות לוחות הברית להיות (זכריה ב' 16) = ונחל יהוה את-יהודה חלקו על אדמת הקדש ובחר עוד בירושלים... ואמנם שאלת השלום בגבולות בטוחים למדינת היהודים נפרצת ואינה סגורה. לכן יכולים פלסטינים להאמין כי נכון, יש אלהים והוא שהושיב אותם בפלסטין וכי יש להם זכויות על כל ארץ-ישראל. ולפי-כך, רק מנהיגות היסטורית בימינו אשר תשכיל להגשים עתה את העצה היעוצה: לא בחיל ולא בכח--פי אם- ברוחי אמר יהוה צבאות... בזאת תוכל המנהיגות הנדרשת למצוא פתרון היסטורי צודק שיביא את הצדק המיוחל לעולמנו. ויש ובכך תצלח דרכנו למנוע מלחמה נחרצת כי מוכיח הצדק האויקלידי $\pi = 22/7$ = (חגי ב' 22) = והפכתי פסא ממלכות...

כלומר, עולמנו יתוקן בתנאי שתקיים חפיפה בין הנבואות: ונצדק קדש = ולהביא צדק עולמים = פי למועד מועדים וחגי וככלות נפץ יד-עם-קדש--תכלינה כל-אלה... (דניאל יב' 7) = הן הנבואות המחייבות כי אלהים בניפוץ אבן השתייה יאפשר את סיקולה (ישעיה סב' 10) = סקלו מאבן הרימו נס על-העמים... אז תתקיים הכנת שטח המתחם על הר הבית שיהיה מישורי כפי שמתועד: (זכריה ד' 7) = מי-אתה הר-הגדול לפני זרבל למישר והוציא את-האבן הראשה--תשאות חן חן לה... או אז, יוצא "הארון" העטוף במעטפת בדיל (זכריה ד' 10) = וראו את-האבן הגדיל ביד זרבל... והשמור בכספת אבן השתייה. ואכן, אז יוצאו "שני לחות האבנים" כי על האבן הזו (ישעיה כח' 16) = כה אמר אדני יהוה הנני יסד בציון אבן אבן בחן פנת יקרת מוסד--המאמין לא יחיש... ותתגשם הנבואה (חגי ב' 9) = גדול יהיה כבוד הבית הזה האחרון מן-הראשון--אמר יהוה צבאות ובמקום הזה אתן שלום נאם יהוה צבאות... ותוכח העדות הנדרשת לאמור (תהילים נח' 12) = ויאמר אדם אך-פרי לצדיק אך יש-אלהים שפטים בארץ...